

15. Jesus Christus sadık ve bakire gelinleri hakkında konuşuyor

(English Title - Jesus speaks about his true virgin brides)

9 Ocak 2015 Jesus Christus'un Clare kardeşe mesajı

Tercüme: Jasmin

Bu mesaj Christus'un gerçek bakire gelinleri hakkındadır.

Jesus sözlerine şöyle başladı...

“Vazifesi teselli, mükemmellik ve barış olan odama çağırdığım birkaç gelinim var. Onlar, bu dünyadan ve her günlük dramdan uzaklaşmalarına çağırdığım insanlardır. Bu dünyadaki işlenen günahlara artık tahammül etmeyen kalbim kederle dolduğu zaman, o gelinlere giderim.”

“Yorgun başımı koyabileceğim barış ve ahenk dolu bir bahçeyi özlüyorum. Bu altından onur kâselerinin (Jesus'u sevenler) eşsiz ve özel vazifeleri bana böylelikle eşlik etmektir ki, kendi yaratıklarım tarafından teselli edilip şenlendirileyim. Bu insanlar sürekli bu günahkâr dünyanın dramlarına bulaşmasınlar. Daha ziyade bu insanlar bana hizmet etmek için bu dünyadan uzaklaştırıldılar, tıpkı İsrail Kralı Süleyman'ın yaptığı tapınağa bakirelerin hizmete çağrıldığı gibi.”

“Onlar temizliğin eşarbu arkasından gözetlerken ki, ben onları kalbime kutsal mekân olarak seçtim, onları hafife almıyorum. Dünyaya bulaştıkları zaman kendilerini kirletirler. Sonra da kendi yaratıklarımın güzellik ve temiz kalplerinde dinlenmek için bahçelerine geldiğim zaman, kalbimi kederlendirirler.”

“Ondan ötürü İncil'in Matta 5,8 bölümünde şöyle yazılıdır... 'Ne mutlu yüreği temiz olanlara! Çünkü onlar Tanrı'yı görecekler.'”

Onların kutsallıklarının tatlı aromasına dalmak için geliyorum. Dünyanın en tatlı meyve özü bu bakirelerin yanımda olmalarıdır.”

“Fiziksel bakirelikten söz etmiyorum. Hayır! Bu çok yanlış anlaşılıyor. Bakire dediğim zaman, dünyanın izlerini kalplerinden uzaklaştırmış olanları, her gün bana sevinç vermek için yaşayan insanları kastediyorum. İnsanlar, dünyanın geçici şeylerine kendilerini verdikten sonra, bütün kalpleriyle, ruhlarıyla, güç ve vücutlarıyla bana, sadece bana dönmekle yeniden bakireliklerini kazanabilirler.”

“Bahçemde böyle kıymetli çiçekleri özlüyorum, ama bu devirde sosyal medyada ilişkiler yoğunken, onları ben nerde bulayım? Böyle insanlar, faydasız şeylerle meraklarını gidermek istemeyen titiz ruhlardır. Çoğunuz o medyadasınız. Küçük bir zahmetiniz beni cennetin en mutlu adamı edecek. Büyük merakınız ve bilgiye hevesiniz yüzünden öyle şeyleri arıyorsunuz ve böylece kandırılıyorsunuz. Sizi sevgimden ötürü uyardığımı biliyorsunuz, çünkü ben kıskanç bir Tanrı'yım. Kalbinizin tümünü istiyorum. Bu dünyadan hiçbir şey o gizli yerde yatmasın.”

“Güzel gelinim, sizi cennetime, yanıma almayı özlüyorum, ama önce bildiğiniz gibi dileğime sadakat göstermenizi ve özellikle bilinçli iradenizle istiyorum. Lütfen merakınızı sınırlandırın. İçi hakiki yağla dolu kâsenizi her gün inançsızların elleri tarafından yaralanan yaralarımın üstüne dökmeniz için ona ihtiyacım var. Sizin benim için, sadece benim için arıttığınız o yere ihtiyacım var.”

Ve sonra yanıt vererek şöyle dedim...

Ah Rabbim, benim için bunun mümkün olmadığını biliyorsun. Gerçekten öyle. Sadece sen onu başarabilirsin. Dünyada ne olup bitene çok merak ediyorum. Lütfen, o merakıma son ver. İstemiyorum. Ne olup bitenleri bilme merakıma son ver. Ona nasıl son verebileceğimi bilemiyorum. O sadece Tanrı'mın faaliyeti sayesinde olabilir.

Rab söyle yanıtladı... “Okey öyleyse. Tanrı harekete geçecek.” Sonra O gülümsedi... “İzin vermeni bekledim.”

Yani diye sordum... Nerede sınırı çizeceğim?

“Bu dünyada olan bitenlerden uzaklaş.”

Ay! Of!

Sonra Rab devam etti... “Dünyada olanlardan uzakta dur, çünkü ben bütün gün boyunca onlarla meşgulüm. Eve, gelinimin yanına geldiğim zaman, pisliklerin bulaşmadığı başımı koyabileceğim bir yer istiyorum. Lütfen onlardan uzakta dur.”

Ama Jesus, ne olup biteni bilmediğim sürece, onlar için nasıl dua edebilirim?

“Sana ciddi bir hakikati söyleyebilir miyim?”

Elbette!

“Merakın dua etmek dileğinden daha çok! Bunu biliyorsun, doğru mu?”

Evet, doğru.

“Onu yapmak zorunda olduğunu söylemiyorum. Rica ediyorum ki, vazifeni yerine getirebilesin ve ben daha çok esenlikle ve tamamen sende kalabileyim.”

Ah Rab, bu çok iş gerektirir.

“Ben o işin üstünden gelirim.” Sonra Rab sözlerine devam etti... “Zaman gelecek, bilmen gereken şeyler olacak. Ben, sen dua ederken, ona işaret edeceğim veya seni oraya yönelteceğim. Hep arayıp araştırmak senin için dileğim değil, gelinim.”

Rab, onu gerçekten mi yaptım? “Biraz. Sonra benim o durumdan hoşnut olmadığımı hissettiğin zaman, bırakıyorsun.”

Vay be! Hoşnutsuzluğun. Bu söz iyice yerine oturdu. Sadece yakalanmadım, kırgınsın da. Bu durum beni şüphesiz daha özel ve makul bir seviyeye getirir.

“Evet, hissettiğin bu. Benim kırgınlığım. Bahçem ne kadar temiz ve tazeyse, o kadar çok göğsünde huzur bulabilirim. O tam ters bir kanundur. Ne kadar çok dünyanın işlerine bulaşırsan, o kadar az kalbime teselli verebilirsin. Manastırda yaşayan insanların neden tatlı ruhlu oldukları bundan ötürüdür. O insanlar, bu dünyanın büyüleyici güzelliğine sırtını çevirip kendilerini meditasyonla bana, mükemmelliğime ve görkemime verdiler. Bunu evde de yapabilirsin. Biraz gayret ve yardımım sayesinde buna sende ulaşabilirsin.”

Okey, Rab. Yapmaya çalışacağım, ama kendimi İncil’de sözü edilen oğlan gibi hissediyorum... ‘Evet, tarlada çalışmaya gidiyorum’

“Kendini nasıl hissettiğini biliyorum. Kalbin iki yöne eğilimli. Ama en azından iznini, rızanı ve iradenin fikir birliğini aldım. Hissettiğin öbür şey ise şeytanın zorlaması. Eğer benimle işbirliği yaparsan, seni şeytanın zorlamasından kurtaracağım.”

Rab, onu yapabileceğime söz vermeye hazır değilim.

Rab bir ah çekti... “Benim için Sevgilim, benim için. Tertemiz kalbine ihtiyacım var. Eğer daha temiz ve itaatli olursan, hizmetin ilerleyebilir.”

Onu bencil nedenlerden ötürü yapmak istemiyorum.

“Anlıyorum. Belki geri gidesin ve çamurda doyuncaya kadar eşeleyesin.”

Bu enteresan görünüyor!

“Ah, gelinim!” Rab ellerini yukarıya kaldırdı. “Sabır. Bu çok sabır ister.”

Her neyse, en yeni haberleri yakalamanın bir parçasının gerçek cazibeden geldiğini biliyorum. Rab’bin gelişinin daha çok işaretini görmek için. Dünya olaylarına endişelendiğimde bir süre sonra epey cazibesini yitirdiğini de biliyorum. Tekrar tekrar aynı şey. Dram üstüne dram. Gerçekten ciddi kaynaklardan olsa bile. Rab, seni incitmek ve hayal kırıklığına uğratmak istemiyorum.

“Şimdi, o öyle kalsın.”

Okey. Üzgünüm.

Sonra Rab şunu söyledi... “Üzül­dü­ğün­ü gö­ster. Sen­in gü­ven­in­in ve ita­at­in­in is­pa­tı­nı istiyorum. Ben­im kal­bi­mi hoş­nut et­mek istiyorsun, öyle de­ğil mi? O deh­şet­li olay­lar­ın yanın­da ol­mam yet­mi­yor mu? Düşün­ce­ler­in­de tertemiz ve esen­lik dolu bir yer benim için ayıramaz mısın? Öyle yer ki, günah­kâr insan­lar­ın çir­kin­lik­le­rin­den uzakta bir yer. Ben­im için o kadarını yapamaz mısın, gel­inim?”

Evet, evet merhametin sayesinde yapabilirim. Sanırım yapabilirim. Teslimim Rab, tamamen bütün kalbimle dile­ğine amadeyim.

Bu Rabbin mesajının sonuydu.

Tanrı’nın lütfu üzerinize olsun, O’nun kalbinde taht kuranlar. Umarım ki, bunlar Rab’be arkadaşlık etmek ve O’nu teselli etmek için gerdek odasına çağrılan siz gelinlerin bir kısmına yardımcı olur. Bu Tanrı’nın, meleklerin ve cennetteki kutsalların gözünde büyük bir hizmettir. Bu dünyada hiçbir mükâfatı yoktur. Bütün mükâfat Rab’bi teselli ve sevindirmekten ibarettir. Tanrı sizi kutsasın.